

Nezletilý

Nezletilý^[1] je právní osobnost^[2] (tj. má práva a povinnosti), ale svéprávným se stane až po dovršení 18. roku věku^[3], pokud neuzavřel manželství nebo mu svéprávnost nebyla přiznána^[3].

Poskytování zdravotní péče

Při poskytování zdravotní péče nezletilému je nutné zohlednit jeho **názor** vzhledem k **rozumové a volní vyspělosti**. (Ta narůstá úměrně s věkem, tedy i u vyspělejších dětí se na jejich názor více přihlíží.)

Jako **informovaný souhlas** se bere souhlas nezletilého, pokud tomu odpovídá jeho rozumová a volní vyspělost (většinou až tak od 12 let věku)^[1]. (Musí tomu odpovídat i záznam v dokumentaci^[1].) Jinak se bere jako informovaný souhlas **souhlas zákonného zástupce**.

Nepřihlíží se k tomu, u kterého je dítě v péči, jde prostě o zákonného zástupce.

Stačí souhlas jednoho zákonného zástupce, předpokládá se, že druhý má stejný názor. Pokud by si však zákonní zástupci odporovali, nebere se v potaz ani jeden a řídí se rozhodnutím soudu.

U nezletilých **starších 14 let**, jejichž přání ohledně zásahu do integrity je v rozporu s přáním jejich zákonných zástupců, lze zákrok provést **pouze se souhlasem soudu**.

Péče bez souhlasu

Bez souhlasu lze provozovat pouze neodkladnou péči:

- pokud jde o záchranu života nebo zamezení vážného poškození zdraví,
- pokud jde o ohrožení pacienta vážnou duševní poruchou,
- při podezření na týrání, zneužívání nebo zanedbávání,
- pokud jde o ochranu veřejného zdraví (infekční choroby atd.)
- závislost na nikotinu ^[zdroj?]

Odkazy

Související články

- Informovaný souhlas (medicínské právo)

Reference

1. TĚŠINOVÁ, Jolana. *Základní principy a terminologie v medicínském právu* [přednáška k předmětu Veřejné zdravotnictví a medicínské právo, obor Všeobecné lékařství, 1. lékařská fakulta Univerzita Karlova v Praze]. Praha. 3.3.2014.
2. Česká republika. Občanský zákoník. 2012. 89/2012 Sb., § 15. Dostupné také z URL <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>>.
3. Česká republika. Občanský zákoník. 2012. 89/2012 Sb., § 30. Dostupné také z URL <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>>.